



**KOMENDA GŁÓWNA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ**

ZATWIERDZAM

Zastępca Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej
st. bryg. Paweł Frysztak
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

**PROGRAM
SZKOLENIA SPECJALISTYCZNEGO
Z ZAKRESU DOWODZENIA DZIAŁANIAM
RATOWNICZYM SPECJALISTYCZNEJ
GRUPY RATOWNICTWA
WYSOKOŚCIOWEGO KSRG**

Warszawa, 28-01-2025 r.

Opracowanie merytoryczne:

- Zespół Komendanta Głównego PSP do spraw ratownictwa wysokościowego

Konsultacje merytoryczne:

- Instruktorzy i starsi instruktorzy ratownictwa wysokościowego KSRG

Konsultacje metodyczne:

- Biuro Edukacji KG PSP

Niniejszy program powstał na podstawie ewaluacji „Programu szkolenia specjalistycznego z zakresu dowodzenia działaniami ratowniczymi Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego ksrgr” zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w dniu 9 kwietnia 2021 r. i zastępuje wyżej wymieniony program.

Spis treści

I.	ZAŁOŻENIA DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE.....	4
1.	Cel szkolenia	4
2.	Sylwetka absolwenta.....	4
3.	Warunki przyjęcia na szkolenie	4
4.	Uprawnienia absolwenta	4
II.	REALIZACJA PROCESU DYDAKTYCZNEGO	5
1.	Organizacja szkolenia	5
2.	Zalecenia i wskazówki metodyczne.....	7
3.	Plan nauczania.....	9
III.	TREŚCI KSZTAŁCENIA	10
1.	Rola i miejsce dowódcy w działaniach SGRW – 2T	10
2.	Czynniki wpływające na przebieg akcji SGRW – 3T, 3P	10
3.	Taktyka i dowodzenie działaniami SGRW – 3 T, 19 P	12
IV.	LITERATURA	14
V.	ZAŁĄCZNIKI	15

I. ZAŁOŻENIA DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE

1. Cel szkolenia

Celem szkolenia jest przygotowanie słuchacza do pełnienia funkcji dowódcy działań ratowniczych Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego (SGRW) ksrg.

2. Sylwetka absolwenta

Po ukończeniu szkolenia słuchacz powinien:

- a) w sferze poznawczej:
 - omawiać zasady bezpieczeństwa podczas prowadzenia działań ratowniczych,
 - omawiać zasady organizacji działań SGRW na terenie akcji,
 - omawiać zasady współdziałania z innymi służbami podczas prowadzenia działań ratowniczych,
- b) w sferze praktycznej, umieć:
 - wykonywać rozpoznanie i dokonywać oceny zastanej sytuacji,
 - dobierać technikę ratowniczą do stanu poszkodowanego i możliwości zespołu,
 - przydzielać zadania ratownikom adekwatnie do ich kompetencji,
 - wskazywać miejsca budowy stanowisk zgodnie z założoną taktyką,
 - kontrolować i koordynować czynności ratowników,
 - prowadzić łączność zewnętrzną i wewnętrzną,
 - czuwać nad bezpieczeństwem działań,
 - kontrolować układy ratownicze przed rozpoczęciem ewakuacji,
 - koordynować likwidację układów i bezpieczne opuszczenie terenu akcji po zakończonych działaniach,
 - przygotowywać dokumentację z prowadzonych działań,
 - współdziałać z innymi służbami podczas prowadzenia działań ratowniczych,
- c) w sferze motywacyjnej, mieć ukształtowane postawy:
 - odpowiedzialności za przebieg działań ratowniczych,
 - odpowiedzialności za bezpieczeństwo własne, członków zespołu i poszkodowanych.

3. Warunki przyjęcia na szkolenie

Warunkiem przyjęcia na szkolenie jest skierowanie, którego wzór określa załącznik nr 1, potwierdzające określone w skierowaniu wymagania. W przypadku strażaków ratowników OSP szkolenie przeznaczone jest jedynie dla tych, którzy należą do jednostki na bazie, której została utworzona SGRW.

Na szkolenie słuchacz przyjeżdża ze strojem (adekwatnym do warunków pogodowych) i sprzętem zgodnym z wymogami „Minimalnego wyposażenia indywidualnego ratownika wysokościowego” (załącznik nr 5, tabela pierwsza, „Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg”).

4. Uprawnienia absolwenta

Absolwent szkolenia otrzymuje tytuł ratownika wysokościowego KSRG – dowódcy oraz posiada uprawnienia do dowodzenia działaniami ratowniczymi SGRW (bez użycia śmigłowca).

II. REALIZACJA PROCESU DYDAKTYCZNEGO

1. Organizacja szkolenia

- a. Szkolenie realizowane jest przez:
 - szkołę Państwowej Straży Pożarnej,
 - ośrodek szkolenia komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej.
- b. Zajęcia na szkoleniu mogą prowadzić instruktorzy i starsi instruktorzy ratownictwa wysokościowego KSRG.
- c. Osobą odpowiedzialną za prawidłową realizację szkolenia jest kierownik szkolenia. Do jego zadań należy:
 - wybór kadry dydaktycznej,
 - opracowanie, w porozumieniu z kadrą dydaktyczną, szczegółowego planu szkolenia,
 - uzgodnienie z właścicielami zasad korzystania z obiektów / terenów
 - przygotowanie sprzętu niezbędnego do realizacji zajęć, w tym dodatkowo na zajęcia praktyczne w terenie, jedną tablicę suchościeralną z min. czterema pisakami w różnych kolorach i podkładki A4 z klipsem dla każdego uczestnika szkolenia i prowadzących,
 - zapewnienie niezbędnego transportu dla całej grupy szkoleniowej w przypadku realizacji szkolenia poza placówką szkoleniową,
 - weryfikacja sprzętu przywiezionego przez uczestników szkolenia,
 - zapewnienie jednego zestawu ratownictwa medycznego R1 z AED do zabezpieczenia medycznego na każdą ćwiczącą grupę podczas zajęć praktycznych,
 - prowadzenie nadzoru nad realizacją programu szkolenia,
 - przygotowanie dokumentacji szkoleniowej.
- d. Podstawą organizacji procesu dydaktycznego jest plan nauczania. Podstawową formą nauczania jest lekcja, której odpowiada jedna godzina dydaktyczna trwająca 45 minut. Dopuszcza się łączenie dwóch jednostek lekcyjnych.
- e. Na realizację programu przewidziano **32 godziny dydaktyczne**:
 - zajęcia dydaktyczne – 30 godzin dydaktycznych,
 - egzamin – 2 godziny dydaktyczne.
- f. Zaleca się, aby zajęcia dydaktyczne realizowane były w dziennym wymiarze do 10 godzin dydaktycznych, z czego maksymalnie 8 godzin zajęć praktycznych.
- g. Warunkiem ukończenia szkolenia jest zaliczenie wszystkich elementów szkolenia określonych praktycznymi celami szczegółowymi oraz zdanie pisemnego egzaminu końcowego.
- h. Warunkiem przystąpienia do egzaminu końcowego jest obecność na min. 90% zajęć dydaktycznych, w tym na 100% zajęć praktycznych.
- i. Egzamin końcowy polega na opisie działań ratowniczych w wylosowanym założeniu (zadaniu egzaminacyjnym). Wylosowane założenie opisowe zawiera następujące informacje: miejsce zdarzenia, zdjęcie obiektu, pora dnia, liczba dostępnych ratowników SGRW, dodatkowe siły i środki, stan poszkodowanego. Egzamin pisemny uznaje się za zaliczony, jeśli słuchacz opisz działania zgodnie z „Zasadami organizacji ratownictwa wysokościowego realizowanego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym” oraz przyjętą taktyką dla danego obiektu.

- j. Do oceny egzaminu końcowego stosuje się skalę: zaliczył – nie zaliczył.
- k. Zadania egzaminacyjne przygotowuje organizator szkolenia na podstawie uzgodnień z komisją egzaminacyjną.
- l. W razie niezdania egzaminu końcowego, słuchacz ma prawo do egzaminu poprawkowego, jednak nie później niż w ciągu 1 roku od zakończenia szkolenia.
- m. Do egzaminu poprawkowego bez powtarzania szkolenia można przystąpić tylko raz.
- n. W razie nieprzystąpienia do egzaminu końcowego z uzasadnionej przyczyny, słuchacz może przystąpić do egzaminu w dodatkowym terminie, jednak nie później niż w ciągu 1 roku od zakończenia szkolenia.
- o. Słuchacz może przystąpić do egzaminu, o którym mowa w lit. l oraz n, u organizatora szkolenia lub w innym miejscu, w którym realizowane jest przedmiotowe szkolenie.
- p. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez organizatora szkolenia.
- q. Z przeprowadzonego egzaminu sporządza się protokół zawierający informacje o składzie komisji, terminie i miejscu przeprowadzenia przedsięwzięcia, zadaniach sprawdzających, uczestnikach oraz wynikach.
- r. Do przeprowadzenia egzaminu poprawkowego stosuje się zasady określone dla egzaminu końcowego.
- s. Słuchacze, którzy ukończyli szkolenie otrzymują zaświadczenie, którego wzór określa załącznik nr 2.

2. Zalecenia i wskazówki metodyczne

- a. Zajęcia teoretyczne powinny być organizowane dla całej grupy słuchaczy.
- b. Zajęcia praktyczne należy prowadzić z grupą liczącą od 6 do 8 osób, na którą przypada 3 instruktorów.
- c. Zaleca się udział ratownika medycznego jako wykładowcy współprowadzącego, posiadającego uprawnienia co najmniej ratownika wysokościowego KSRG.
- d. Na pierwszych zajęciach prowadzący szkolenie ma obowiązek przedstawić słuchaczowi:
 - program i zalecaną literaturę,
 - zasady realizacji programu i zaliczenia szkolenia oraz sposób bieżącej kontroli wyników nauczania.
- e. W rozkładzie zajęć dydaktycznych należy uwzględnić korelację tematyczną.
- f. W trakcie szkolenia należy zapewnić warunki do realizacji celu głównego oraz celów szczegółowych m. in. poprzez:
 - przestrzeganie zasad nauczania,
 - łączenie metod asymilacji wiedzy z metodami samodzielnego dochodzenia do wiedzy.
- g. Prowadzący zajęcia, w trakcie realizacji tematów przewidzianych w planie nauczania, powinni zwracać szczególną uwagę na:
 - poprawną terminologię,
 - wykorzystywanie do ćwiczeń tylko sprzętu sprawnego pod względem technicznym,
 - poprawne wykonywanie czynności,
 - kształtowanie pożądanych umiejętności oraz koniecznych nawyków.
- h. Do prawidłowej realizacji zajęć praktycznych organizator szkolenia zobowiązany jest do zapewnienia sprzętu określonego w załączniku nr 3.
- i. Prowadzący zajęcia może nie dopuścić, aby słuchacz korzystał podczas szkolenia ze swojego indywidualnego sprzętu (który wykorzystywany jest w macierzystej jednostce), jeżeli budzi on wątpliwości w aspekcie sprawności czy aktualnego badania / przeglądu.
- j. Kadra dydaktyczna powinna stale śledzić przepisy, rynek wydawniczy oraz prasę fachową w celu aktualizowania materiałów niezbędnych do realizacji programu.
- k. W ocenianiu bieżącym dopuszcza się indywidualizację wynikającą ze specyfiki szkolenia i indywidualnych koncepcji dydaktycznych prowadzącego.
- l. W trakcie realizacji szkolenia powinna być dokonywana ocena osiągnięć słuchaczy. Zaleca się stosowanie takich metod kontroli osiągnięć słuchaczy jak pytania ustne, czy zadania praktyczne.
- m. Do oceny słuchacza pełniącego rolę dowódcy w danym epizodzie należy wspomagać się kartą oceny (załącznik nr 4).
- n. Zajęcia teoretyczne powinny być realizowane w pomieszczeniach zapewniających odpowiednie warunki higieny szkolnej oraz wyposażonych zarówno w proste, jak i techniczne środki dydaktyczne.
- o. Zajęcia praktyczne – ćwiczebne akcje ratownicze, powinny odbywać się, z zapewnieniem niezbędnego sprzętu, w miejscach, które umożliwiają ich sprawną i bezpieczną realizację.
- p. Zajęcia praktyczne należy poprzedzić instruktażem wstępnym, w trakcie, którego prowadzący zapoznaje słuchaczy z tematyką i celem ćwiczeń, ze sprzętem

używany do realizacji ćwiczenia, omawia ich przebieg oraz przypomina zasady bezpieczeństwa pracy.

- q. W toku ćwiczeń prowadzący kontroluje poprawność wykonania powierzonych zadań, a w razie zauważenia nieprawidłowości, na bieżąco koryguje błędy w ramach instruktażu indywidualnego bądź grupowego.
- r. Dodatkowymi zadaniami dla prowadzących są: pozoracja medyczna oraz prowadzenie łączności radiowej.
- s. Pozoracja medyczna jest to symulacja stanu osoby poszkodowanej pod względem parametrów życiowych i obrażeń powstałych w wyniku zdarzenia oraz wszystkie jego zmiany wynikające z podjęcia lub zaniechania procedur medycznych przez ćwiczący zespół.
- t. W instruktażu końcowym (po zakończeniu zajęć praktycznych) prowadzący powinien podsumować zajęcia, przeanalizować najczęściej popełniane błędy, wskazać ich źródło oraz sposób prawidłowego wykonania czynności.
- u. Szczegółowe zalecenia dotyczące realizacji treści kształcenia zawarte są w uwagach przy poszczególnych tematach.

3. Plan nauczania

Lp.	Temat	Liczba godzin		
		T	P	R
1.	Rola i miejsce dowódcy w działaniach SGRW	2	-	2
2.	Czynniki wpływające na przebieg akcji SGRW	3	3	6
3.	Taktyka i dowodzenie działaniami SGRW	3	19	22
RAZEM:		8	22	30

T – zajęcia teoretyczne, P – zajęcia praktyczne, R – razem

III. TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Rola i miejsce dowódcy w działaniach SGRW – 2T

Materiał nauczania:

Przepisy regulujące organizację działań ratowniczych w ksrg. Zakres kompetencji dowódcy działań ratowniczych SGRW. Zasady współdziałania w zakresie ratownictwa wysokościowego pomiędzy podmiotami ksrg oraz współpracy z innymi podmiotami podczas zdarzeń. Zasady BHP podczas działań ratownictwa wysokościowego.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić prawa i obowiązki dowodzącego działaniem ratowniczym,
- omówić specyfikę dowodzenia działaniami specjalistycznymi,
- omówić hierarchię dowodzenia i kompetencji podczas akcji, z podziałem na odcinki bojowe,
- scharakteryzować funkcje i zadania służb, w trakcie prowadzonych działań ratowniczych,
- omówić przepisy, porozumienia i zasady normujące współdziałanie z innymi podmiotami,
- omówić zasady BHP podczas działań ratownictwa wysokościowego.

Uwagi do realizacji tematu:

Podczas realizacji zajęć należy wykorzystać aktualne akty prawa związane z organizacją i kierowaniem działaniami ratowniczymi. Ponadto wskazane jest oparcie się o analizy akcji ratownictwa wysokościowego w celu ukazania specyfiki tego rodzaju działań.

W trakcie omawiania zasad współdziałania z innymi podmiotami należy również przypomnieć słuchaczom zasady ich dysponowania i współdziałania z nimi (np.: LPR, Policja, ZRM, GOPR, TOPR).

2. Czynniki wpływające na przebieg akcji SGRW – 3T, 3P

Materiał nauczania:

Miejsce zdarzenia i jego charakterystyka. Warunki atmosferyczne i pora roku. Oświetlenie obszaru działań z perspektywy miejsca wypadku i pory doby. Rozpoznanie wstępne i właściwe, w tym medyczne. Liczba poszkodowanych oraz ich stan. Skład zespołu i jego możliwości działania. Podział zadań w zespole. Łączność. Dodatkowe wsparcie działań ratownikami z zakresu podstawowego.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić charakterystyczne obiekty w terenie zurbanizowanym potencjalnie zagrożone wystąpieniem zdarzenia wysokościowego,

- omówić zagrożenia wynikające z charakterystyki obiektów w terenie zurbanizowanym,
- omówić specyfikę działań podczas akcji w terenie zurbanizowanym,
- omówić charakterystyczne cechy prowadzenia akcji w terenie zurbanizowanym,
- omówić charakterystyczne obiekty w terenie niezabudowanym potencjalnie zagrożone wystąpieniem zdarzenia wysokościowego,
- omówić zagrożenia wynikające z charakterystyki obiektów w terenie niezabudowanym,
- omówić specyfikę działań podczas akcji w terenie niezabudowanym, w tym problemy z odnalezieniem i dotarciem do miejsca wypadku,
- omówić charakterystyczne cechy prowadzenia akcji w terenie niezabudowanym,
- omówić charakterystyczne obiekty o ograniczonej przestrzeni,
- omówić zagrożenia wynikające z charakterystyki obiektu o ograniczonej przestrzeni,
- omówić specyfikę działań podczas akcji w ograniczonych przestrzeniach,
- omówić charakterystyczne cechy prowadzenia akcji w ograniczonych przestrzeniach,
- omówić zagrożenia wynikające z niekorzystnych warunków atmosferycznych w odniesieniu do pory roku,
- omówić zagrożenia wynikające z ograniczonej widoczności podczas działań w nocy lub wewnątrz obiektów,
- wyjaśnić wpływ właściwego przeprowadzenia rozpoznania na przebieg akcji,
- omówić zasady rozpoznania wstępnego – gromadzenie informacji przed przybyciem na miejsce działań,
- omówić zasady przeprowadzania rozpoznania na miejscu zdarzenia,
- wyjaśnić wpływ liczby i stanu uszkodzonych na sposób prowadzenia działań,
- dobrać i uzasadnić liczbę ratowników niezbędnych do przeprowadzenia akcji,
- dobrać ratowników do poszczególnych czynności uwzględniając ich predyspozycje,
- wyjaśnić wpływ właściwego prowadzenia łączności na przebieg akcji,
- omówić rodzaje łączności podczas akcji,
- omówić zasady łączności podczas akcji izolowanych oraz z podziałem na odcinki bojowe,
- określić, gdzie i w jaki sposób można wykorzystać ratowników z zakresu podstawowego.

Uwagi do realizacji tematu:

Podczas realizacji tematu prowadzący przedstawia i charakteryzuje typowe obiekty, gdzie istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń wysokościowych, w zależności od miejsca ich lokalizacji w terenie zurbanizowanym lub niezabudowanym (obiekty o ograniczonej przestrzeni mogą znajdować się w obu lokalizacjach). Należy zwrócić uwagę na zagrożenia związane z poszczególnymi obiektami, w tym wynikające z prowadzonych tam instalacji, zamontowanych urządzeń (np.: anteny nadawcze i promieniowanie związane z ich pracą), niewystarczającej ilości tlenu (np.: studnie, sztolnie), elementów pozostających w ruchu (np. turbiny, niezablokowane żurawie wieżowe, suwnice) oraz wynikające z utraty ich statyki. Ponadto wskazać kolejną grupę zagrożeń wynikających z warunków atmosferycznych (np. niska i wysoka temperatura, mgła, wyładowania atmosferyczne, silne opady, oblodzenia, wiatr) oraz wynikających z ograniczonej widoczności (pora nocna lub wewnątrz nieoświetlonych obiektów). Przedstawić sposoby gromadzenia dodatkowych informacji o obiekcie na etapie dojazdu

(mapy, zdjęcia, parametry techniczne), jak i czynności, które muszą być dokonane w ramach rozpoznania właściwego. **Należy priorytetowo traktować czynności związane z poszkodowanym i uzmysłwić słuchaczom, że całe działanie ma na celu ratowanie jego życia i zdrowia, nawet kosztem opóźnienia w budowie układów do ewakuacji. Trafna ocena stanu oraz odpowiednie czynności medyczne wykonane zgodnie z wytycznymi dają lepsze rokowanie w perspektywie dalszego leczenia.** Należy wskazać, że dowódca musi znać mocne i słabe strony poszczególnych ratowników ze swojego zespołu i na tej wiedzy opierać podział zadań podczas akcji. Należy omówić rodzaje łączności (radiowa, głosowa, gestowa, dźwiękowa – gwizdek) oraz jej wykorzystanie podczas akcji, a także wykorzystanie ratowników z zakresu podstawowego i nadzór nad ich działaniem.

3. Taktyka i dowodzenie działaniami SGRW – 3T, 19P

Materiał nauczania:

Dotarcie do miejsca działań. Zamiar taktyczny. Wybór techniki ewakuacji oraz sprzętu. Dobór stanowisk. Przekazywanie informacji i poleceń. Wybór miejsca dowodzenia. Nadzór nad wykonywanymi czynnościami, w tym KPP. Kontrola bezpieczeństwa. Koordynacja działań. Nadzór nad bezpiecznym opuszczeniem miejsca prowadzonych działań. Współpraca z innymi podmiotami. Pomoc w transporcie do pojazdów lub śmigłowców ratowniczych. Wykonanie dokumentacji działań.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić zasady dotarcia do miejsca działań,
- omówić sposoby zabezpieczenia miejsca zdarzenia podczas działań wysokościowych,
- określić priorytety w poszczególnych fazach działań,
- wyznaczyć cele do zrealizowania w poszczególnych fazach działania,
- dobrać środki ochrony indywidualnej,
- dobrać techniki do stanu poszkodowanego i warunków terenowych,
- dobrać stanowiska do operacji linowych,
- przekazać informację członkom zespołu,
- wydać polecenia,
- przeprowadzić nadzór nad wykonywaniem czynności i bezpieczeństwem ratowników oraz poszkodowanego poprzez wybór miejsca dowodzenia,
- skoordynować i skontrolować przebieg działań,
- przeprowadzić nadzór nad udzielaniem kwalifikowanej pierwszej pomocy poszkodowanym,
- przeprowadzić nadzór nad opuszczeniem miejsca prowadzonych działań,
- współpracować z innymi podmiotami na miejscu zdarzenia,
- omówić sposoby transportu poszkodowanych do pojazdów i śmigłowców ratowniczych,
- skoordynować transport poszkodowanych,
- omówić zasady sporządzania dokumentacji z działań,
- sporządzić dokumentację z działań.

Uwagi do realizacji tematu:

Podczas realizacji tematu prowadzący może oprzeć się na analizie akcji ratowniczych prowadzonych na poszczególnych grupach obiektów. Grupa ratownicza składa się ze słuchaczy, spośród których podczas danego założenia jeden pełni rolę dowódcy. Liczbę ratowników narzuca instruktor opierając ją na stopniu skomplikowania zadania i stanie poszkodowanego. Osoby nie biorące bezpośredniego udziału w zadaniu są obserwatorami. Zarówno instruktorzy, jak i obserwatorzy oceniają danego dowódcę wykorzystując kartę oceny znajdującą się w załączniku nr 4. Zapisy z kart są po założeniu omawiane przez prowadzących i grupę szkoleniową. Zaleca się, aby pierwsze założenie kierowane było przez instruktora jako wzorcowe. Co najmniej jedno założenie należy wykonać w warunkach ograniczonej widoczności. Podczas szkolenia należy przeprowadzić nie mniej niż sześć założeń, tak aby co najmniej jedno przypadało na słuchacza. Zaleca się zrealizowanie założeń na następujących obiektach: komin przemysłowy lub żuraw wieżowy lub obiekt podobny, studnia (o głębokości, co najmniej 10 m). Pozostałe scenariusze należy wykonać na obiektach dostępnych w danym rejonie (np. słupy energetyczne, wieże kościelne, elektrownie wiatrowe, wieże widokowe, dachy budynków, zapory wodne, koleje linowe, tereny skalne, kamieniołomy, wyrobiska o stromych zboczach, strome stoki, silosy, jaskinie, sztolnie, kanały ciepłownicze lub wentylacyjne, szachty technologiczne, komin w środku).

IV. LITERATURA

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej
3. „Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym”, KG PSP.
4. Analizy działań ratowniczych oraz artykuły z magazynów o tematyce ratowniczej.
5. Baza Wiedzy KG PSP <https://www.gov.pl/web/kgpsp/baza-wiedzy>.

V. ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1

.....
(pieczęć jednostki delegującej)

KARTA SKIEROWANIA

Jednostka delegująca

Nazwa

Adres

tel. / fax / e-mail

Kieruję Pana / Panią.....

(stopień, imię i nazwisko)

Nr ewidencyjny PSP*.....

na szkolenie specjalistyczne z zakresu dowodzenia działaniami ratowniczymi Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego ksrg

realizowane w dniach W

Oświadczam, że kierowany / -a:

- a) posiada tytuł ratownika wysokościowego KSRG,
- b) posiada kwalifikacje ratownika, aktualne na czas trwania szkolenia, zgodne z wymaganiami określonymi w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym,
- c) posiada kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, aktualne na czas trwania szkolenia,
- d) stawia się na szkolenie wyposażony w sprzęt ratownictwa wysokościowego z udokumentowanym aktualnym przeglądem okresowym,
- e) posiada ubiór umożliwiający realizację szkolenia, zgodny z załącznikiem nr 5 do „Zasad organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg”

oraz

w przypadku strażaka PSP – kierowany / -a:

- f) zajmuje w jednostce ratowniczo-gaśniczej stanowisko przynajmniej dowódcy zastępu bądź posiada kwalifikacje do kierowania działaniem ratowniczym na poziomie taktycznym, o których mowa w art. 22, ust. 1a, pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej,
- g) nie posiada przeciwwskazań do pełnienia służby na stanowiskach bezpośrednio związanych z działaniami ratowniczymi,
- h) posiada orzeczenie komisji lekarskiej lub zaświadczenie lekarskie potwierdzające okresowe badanie lekarskie, aktualne na czas trwania szkolenia.

w przypadku strażaka ratownika OSP – kierowany / -a posiada:

- f) ukończone szkolenie kierujących działaniem ratowniczym dla członków OSP (dowódców OSP),
- g) zaświadczenie lekarskie potwierdzające możliwość udziału w działaniach ratowniczych,
- h) ważne ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis przełożonego uprawnionego do mianowania)**

W przypadku strażaka ratownika OSP:

* - data i miejsce urodzenia

** - imię, nazwisko i pieczęć przedstawiciela Urzędu Gminy albo Naczelnika OSP.

.....
(pieczęć podłużna)



ZAŚWIADCZENIE

.....
(stopień, imię i nazwisko)

Nr ewidencyjny PSP*

ukończył ...

szkolenie specjalistyczne z zakresu dowodzenia działaniami ratowniczymi

Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego ksrg

przeprowadzone w

w okresie od r. do r.

według programu z dnia

zatwierdzonego przez

.....

i

uzyskał... tytuł ratownika wysokościowego KSRG – dowódcy

....., dniar.
(miejscowość)

Nr.....

ORGANIZATOR

.....
(pieczęć, podpis)

* - w przypadku strażaków ratowników OSP należy podać datę i miejsce urodzenia

Lp.	Tematyka zajęć	T	P	R
1.	Rola i miejsce dowódcy w działaniach SGRW	2	-	2
2.	Czynniki wpływające na przebieg akcji SGRW	3	3	6
3.	Taktyka i dowodzenie działaniami SGRW	3	19	22
	RAZEM	8	22	30

T – zajęcia teoretyczne, P – zajęcia praktyczne, R – razem

Wykaz sprzętu niezbędnego do realizacji
„Szkolenia specjalistycznego z zakresu dowodzenia działaniami ratowniczymi
Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego ksrg”
na każdą 8-osobową grupę szkoleniową

Lp.	Rodzaj sprzętu	Liczba
1.	Lina statyczna / półstatyczna 50 m w worze	6 szt.
2.	Lina statyczna / półstatyczna 100 m w worze	4 szt.
3.	Lina statyczna / półstatyczna 5 - 10 m	6 szt.
4.	Karabinek z zabezpieczeniem (zalecane, aby w zestawie znalazły się karabinki różnego kształtu: owalny, asymetryczny, HMS oraz z różnego materiału: stalowe, aluminiowe)	48 szt.
5.	Pętla szyta z taśmy o dł. ok. 60 i 150 cm	24 szt.
6.	Pętla stalowa 5-10 m (jednakowej długości)	2 szt.
7.	Ostona ochronna na linę	6 szt.
8.	Lonża regulowana	1 szt. na uczestnika łącznie z instruktorami
9.	Lonża typu Y z absorberem z karabinkami o dużym prześwicie	3 kpl.
10.	Przyrząd zjazdowy z autoblokadą	2 szt.
11.	Rolka krawędziowa	2 szt.
12.	Płytki stanowiskowa	2 szt.
13.	Zabezpieczenie krawędzi	2 szt.
14.	Bloczek ratowniczy	6 szt.
15.	Bloczek ratowniczy podwójny	2 szt.
16.	Bloczek z blokadą	2 szt.
17.	Element łączący obrotowy	1 szt.
18.	Przyrząd zaciskowy	4 szt.
19.	Worek na sprzęt	6 szt.
20.	Trójnóg ratowniczy	1 szt.
21.	Nosze	1 szt.
22.	Nosze do ewakuacji w ciasnych przestrzeniach*	1 szt.
23.	Wciągarka ratownicza ręczna do lin z tworzyw sztucznych	1 szt.
24.	Uprząż / trójkąt ewakuacyjny	2 szt.
25.	Radiotelefon noszony z wyposażeniem dla ratownika **	1 szt. na uczestnika łącznie z instruktorami
26.	Aparat powietrzny nadciśnieniowy z butlą kompozytową i sygnalizatorem bezruchu	4 kpl.
27.	Latarka czołowa dużej mocy do założenia / mocowania na kask	1 szt. na uczestnika łącznie z instruktorami
28.	Detektor wielogazowy	1 szt.
29.	Zestaw ratownictwa medycznego R1 (plecak)***	1 szt.
30.	Manekin o wadze ok. 60-80 kg	1 szt.
31.	Zestaw do osadzania kotew (zalecane, aby w zestawie znalazły się: kotwy rozporowe, kotwy	1 zestaw*

	<i>demontowalne, plakietki, ring)</i>	
32.	Wiertarka akumulatorowa udarowa	1 szt.*
33.	Podręczny sprzęt burzący (np. bosak lekki – stalowy, topór ciężki, Inopur)	1 szt.

* – należy zapewnić, gdy realizacja założeń na przygotowanych obiektach umożliwia ich użycie.

** – wymagane, aby środki łączności były z mikrofonogłośnikiem lub innym rozwiązaniem, które umożliwia przekazywanie korespondencji bez potrzeby wyjmowania radiostacji. Radiostacja musi posiadać możliwość dopięcia do upręży. Należy zapewnić możliwość wymiany baterii lub ładowania. Instruktorzy muszą posiadać radiostację z zapasową baterią.

*** – do wykorzystania przez uczestników szkolenia do celów ćwiczebnych; bieżące odtworzenie wyposażenia należy do organizatora ćwiczeń (po każdym epizodzie)

Szczegółowe parametry sprzętu określają „Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym”.

Ponadto zaleca się, aby organizator szkolenia zapewnił na każdą 8-osobową grupę szkoleniową poniższy sprzęt:

Lp.	Rodzaj sprzętu	Liczba	Uwagi
1.	Linka pomocnicza (6 – 7 mm) 5 - 10 m	8 szt.	Spełniająca wymogi normy PN-EN 564
2.	Przyrząd do opuszczania i wyciągania	2 szt.	CE-EN 341 typ 2 klasa A, CE-EN 12841 typ C
3.	Ćwiczebny zestaw medyczny do pozoracji *	1 kpl.	

* – w skład zestawu wchodzi:

- a) proszek do sporządzania sztucznej krwi (wymagana objętość 1l gotowej krwi),
- b) metyloceluloza służąca do zagęszczania sztucznej krwi,
- c) pozoracja krwawiącej rany, w skład której wchodzi zbiorniczek i pompka,
- d) pozoracja rany niekrwawiącej, w tym: rana ssąca klatki piersiowej, złamanie obojczyka, złożone złamanie kości ramiennej, złożone złamanie kości udowej, złożone złamanie kości piszczelowej, rany klutej z ciałem obcym, wytrzewienia,
- e) butelka koagulantu sztucznej krwi,
- f) воск,
- g) plexiglas do symulowania szkła w ranie,
- h) farby w kolorze białym, niebieskim, brązowym i czerwonym,
- i) szpatułki,
- j) klei do mocowania ran,
- k) środki do zmycia pozoracji (tj. płyn i ręcznik).

**Karta obserwacji dowódcy działań ratowniczych
Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wysokościowego ksrg**

Lp.	Czynność	Uwagi
1.	Rozpoznanie wstępne	
2.	Rozpoznanie właściwe	
3.	Zamiar taktyczny	
4.	Dobór techniki	
5.	Dobór sprzętu do techniki	
6.	Przekazanie informacji zespołowi	
7.	Podział zadań	
8.	Wybór miejsc na stanowiska	
9.	Nadzór nad wykonaniem poleceń	
10.	Kontrola bezpieczeństwa	
11.	Łączność zewnętrzna	
12.	Łączność z zespołem	
13.	Kontrola sytuacji	
14.	Wybór miejsca kierowania działaniami	